

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4797/22
10.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Александре Лековић и Драгане Марчетић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ, са седиштем у ..., чији је пуномоћник Светлана Стојковић, адвокат из Београда, Рада Неимара 9, против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Зара Тијанић Јевтовић, адвокат из Београда, Сердар Јола 21, ради утврђења, одлучујући о жалби тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 3531/19 од 19.4.2022. године, у седници већа одржаној 10.7.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 3931/19 од 19.4.2022. године у ставовима првом, другом, трећем, четвртном, петом, шестом, седмом и осмом изреке и жалба тужилаца **ОДБИЈА**, као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 3531/19 од 19.4.2022. године, ставом првим изреке, није дозвољено субјективно и објективно преиначење тужбе из поднеска тужилаца од 19.01.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац АА, власник магацина површине 52,19 м², изграђеног на катастарској парцели ... КО ..., који се налази уз катастарску парцелу ... КО ..., те да се обавезе тужени да то призна и трпи. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац АА, носилац права коришћења катастарске парцеле ... КО ..., градско грађевинско земљиште и то у површини 54,25 м² испод објекта – магацина пов. 52,19 м² и земљишта пов. 200 м², које служе за редовну употребу објекта – магацина, пов.52,19 м², које се налази уз кат.парц. ... КО ..., те да се обавезе тужени да то призна и трпи, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац ББ, власник помоћне зграде, пов.100 м² изграђене на кат.парц. ... КО ..., изграђене без грађевинске дозволе, која се налази уз кат.парц. ...

КО ... и подрума који се налази на дну кат.парц. ... КО ..., пов.29,33 м2, те да се обавезе тужени да то призна и трпи. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац ББ, власник кат.парц. ... КО ..., градско грађевинске земљиште и то: земљиште пов.100 м2 испод објекта, помоћне зграде пов.100 м2 и земљишта пов.200 м2 које служи за редовну употребу објекта – помоћне зграде пов.100 м2 која се налази уз кат.парц. ... КО ..., као и подрума који се налази на дну кат.парц. ... КО ..., пов.29,33 м2 и да обавезе тужени да то призна и трпи. Ставом шестим изреке пресуде, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац АА, сувласник са 1/2 идеалног дела катастарске парцеле ... КО ..., пов. 5 ари и 30 м2, градско грађевинско земљиште, као и сувласник са уделом од 1/2 идеалног дела помоћне зграде изграђене на кат.парц. ..., објекат изграђен без одобрења за градњу, све уписано у ЛН ... КО ... и обавезе тужени да то призна и трпи, као неоснован. Ставом седмим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац ББ, сувласник са 1/2 идеалног дела кат.парц.бр. ... КО ..., пов. 5 ари и 30 м2, градско грађевинско земљиште као и сувласник са уделом од 1/2 идеалног дела помоћне зграде изграђене на кат.парц.бр..., објекат изграђен без одобрења за градњу, све уписано у Лн.бр.... КО ... и обавезе тужени да то призна и трпи, као неоснован. Ставом осмим изреке пресуде, обавезани су тужиоци да туженом накнаде солидарно трошкове поступка у износу од 427.400,00 динара са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршност пресуде до исплате, а ставом деветим изреке, одбијен је захтев туженог да се обавезу тужиоци да на досуђен износ трошкова поступка плате законску затезну камату почев од правноснажности пресуде до наступања услова за извршност исте, као неоснован.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено изјавили тужиоци, побијајући је у ставовима првом, другом, трећем, четвртном, петом, шестом, седмом и осмом изреке из свих законом предвиђених разлога.

Тужени је одговорио на жалбу и тражио трошкове другостепеног поступка.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да је жалба тужилаца неоснована.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 јер је изрека пресуде разумљива, а дати разлози о битним чињеницама јасни и потпуни.

Према утврђеном чињеничном стању, ..., коју је заступао тужилац АА, купила је од ГГ, као продавца, непокретност – кућу бр.... у ул. ... у ..., са правом коришћења парцеле ..., површине 5 ари и 50 м2, на којој се налази кућа. Уговором о купопродаји, закљученим 12.1. 1998. године, а овереним пред Другим општинским судом у Београду под П/2 Ов 1295/98 од 4.2.1998. године, у члану 1 је констатовано да се предметна непокретност у природи налази у ..., у ул. ... и састоји од једне просторије са улазом и излогом до улице, једне веће просторије у њеном наставку, која садржи: пословни простор, кухињу са трпезаријом, један ВЦ и једно купатило са ВЦ-ом и објектом у дворишту (магацин, округлог облика са куполастим кровом). У члану 5 уговора је

уговорено, да је продавац сагласан да се на основу уговора купац може укњижити као власник непокретности – куће бр... у ул. ..., као и корисник парцеле ... површине 5 ари и 50 м2.

Купопродајним уговором Ов 1680/07 од 31.12.2007. године, ... је као продавац, ... и ..., као купцима, продао објекат на парцели ..., која има укупну површину од 5а 50м2, уписано у ЗКУЛ ... КО ..., у ..., ..., а који се састоји од пословне зграде (предхладњача за месо, хладњача за месо, комора за складиштење меса и мокри чвор у приземљу, први и други спрат и поткровље, који су изграђени без грађевинске дозволе), као и приземље зграде са десне стране гледано са улице, које има три канцеларије и мокри чвор укњижене површине од 112 м2. У члану 1 овог уговора, констатовано је да је пресудом Другог општинског суда у Београду П 4923/95 од 28.01.1999. године утврђено право власништва онда постојеће непокретности која је касније дозидана, у корист ..., која је предметну непокретност пренела у власништво ..., која је предметну непокретност пренела у власништво продавцу.

Из изјаве оснивача ББ о вредности уписаног и унетог новчаног капитала, произилази, између осталог, да је оснивач друштва ... повећало свој оснивачки улог у друштву у стварима и правима, тако што је, између осталог, у улог унео зграде у ... у ... и то нову зграду укупне површине 511,58 м2, саграђену на катастарској парцели ... уписане у ЛН ... КО ..., у чијем саставу је магацин хладњача и приземна зграда 83 м2, чија је укупна вредност 186.674 евра у динарској противвредности на дан 17.03.2010. године, што износи 18.667.400,00 динара. ... је 7.11.2003. године Одељењу за грађевинске и комуналне послове општине Савски венац, поднела пријаву заведену под бр.351-1942 2 175, за легализацију објекта у ул. ... на катастарској парцели ... КО ... Такође, тужилац АА је по “Вељином закону”, како је то констатовано на обрасцу заведеном 24.1.2014. године, поднео захтев за легализацију – магацина на кат. Парц. ... КО ..., површине 50 м2, Секретаријату за послове легализације објекта. Пресудом Првог основног суда у Београду П 29593/11 од 17.9.2015. године, обавезано је ..., да тужилци ДД преда у државину кат. Парц. ... и ... у ... испражњену од свих лица и ствари. Тужени је супруг сада покојне ДД, која је у ЛН ... КО ... била уписана као власник на катастарској парцели ..., површине 5 ари и 30 м2, а на којој парцели је уписана помоћна зграда – објекат изграђен без одобрења за изградњу, за коју власник, односно држалац објекта није утврђен. Као власник катастарске парцеле ... сада је уписан тужени са уделом од 1/1.

Из налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке Дејана Илића од 19.01.2022. године утврђено је да су на кат.парцели ... КО ... у улици ... у ... изграђена два објекта, подземни и надземни магацин ближе описан на странама 3 и 4 извештаја, нето површина подземног магацина износи 29,33 м2, а нето површина надземног магацина износи 52,19 м2, док површина земљишта испод надземног магацина износи 54,25 м2. У списима предмета нема техничких података о дебљини зидова за овај објекат - подземни магацин, а исти нису могли бити утврђени, с обзиром на то да се ради о објекту изграђеном испод површине терена. Надземни магацин се налази на заравњеном делу кат.парц. ... непосредно уз линију раздвајања са суседном кат.парцелом..., изграђен је од армирано-бетонских серклажа, гитер и сипорекс блокова, металних профила кутијастог облика, конструкције направљене од ребрасте арматуре, дрвених греда, покривен је трапезном линијом, под је од необрађеног бетона,

улазна врата су метална, унутар магацина су изведена водоводна и електрична инсталација.

Из исказа тужиоца АА утврђено је да је пре 1999. године почео да користи два објекта у ул. ..., један који се налази на катастарској парцели ..., а други на катастарској парцели ..., с тим да је 1994. године закључио уговор о куповини тих објеката и земљишта са сада пок. ГГ, који му је продао оба објекта са јединственом парцелом. Продавац му је рекао да је парцеле добио од свог оца, који је парцелу ... купио, а да је парцелу ... оцу продавца поклонио ЂЂ, индустријалац из ..., који није долазио, нити је користио исту. ГГ је тужиоцу рекао да је он годинама несметано користио објекат на парцели ..., где је имао кафану. У објекту на катастарској парцели ... налази се фирма тужиоца, ту постоји стамбени и пословни простор, док је у објекту који се налази на парцели ..., у међувремену, без “папира”, направио магацински простор за који је поднео захтев за легализацију и који користи за лагеровање производа своје фирме. За туженог је сазнао почетком 2008. године, када му је инвеститор, који је правио зграду у броју ... у истој улици, понудио да се укњиже њих двојица, као ортаци по пола на парцели ..., на шта тужилац није пристао. Тужилац је знао да не може да се укњижи као власник на парцели ..., јер је на истој био уписан ЂЂ, индустријалац из ..., који је у међувремену отишао у Америку и преминуо. Туженог је први пут срео у суду 2011. године, а по пресуди суда од 2015. године је добио налог за судско иселење и тада је први пут чуо за ДД. На основу одлуке суда нису успели да га иселе из магацина, иако су магацин обили. Навео је да је изводио грађевинске радове на катастарској парцели ..., саградио је ограду, потпорни зид, увео канализацију и струју. Тужени никада није дошао и питао шта то ради на његовој парцели. Знао је да се парцела ... води на ЂЂ у тренутку закључења уговора, али му је ГГ рекао да је то његово и да је продаје са објектом, који се налази на парцели Тада је купио објекат који се налази на парцели ..., а након тога на истој парцели је направио магацински простор од 100 м² својим радом и средствима и да је зато поднео захтев за легализацију.

Из исказа законског заступника тужиоца ББ, ЕЕ, утврђено је да је унутар предузећа “...” дошло до преноса имовине на ћерке фирме, од којих је последња у низу била “...”, од које је њихово привредно друштво “...” д.о.о. купило предметне непокретности и ту имовину унело, као оснивачки капитал, у “...” д.о.о. У уговору који је закључен са ГГ постоје два пасуса и у другом пасусу постоји описно да је продато двориште на коме се налази објекат куполасте таванице, а у питању је стари лагум који се наводи у енциклопедији ... Навео је да и даље користе све поменуте објекте, како на парцели ..., тако и на парцели ... и да је ту седиште фирме тужиоца АА и да плаћају порез на све објекте укључујући и објекте на парцели ...

Из исказа туженог је утврђено да је његова супруга била рођака ЂЂ, код кога су заједно провели медени месец у Египту и то два месеца. ЂЂ није имао деце, па је својој сестри дао да користи парцелу ... када се она развела од мужа и од тога се издржавала јер је исту давала у закуп. ЂЂ сестра је касније ту парцелу дала ташти туженог, а затим је ташта дала његовој покојној супрузи. Од када је добила ту парцелу, ДД ју је издавала све до своје смрти. По закупнину је увек одлазио тужени и тада је видео да је на парцели изграђена нека кућица од дасака, није се распитивао ко је њу направио, његово је било само да узме закупнину. Након смрти супруге није никада ишао на ту парцелу и не зна шта данас тамо постоји. Са тужиоцима никада није био у контакту и није му познато да ли је његова супруга водила спор у вези те парцеле, нити је у томе

учествовао.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, а одлучујући пре свега о субјективном и објективном преиначењу тужбе из поднеска тужилаца од 19.01.2021.године, првостепени суд је исто одбио, сматрајући да преиначење није целисходно за решење односа међу странкама и да води одуговлачењу поступка. Преиначењем као тужени су означени и ЖЖ и ЗЗ, као правни следбеници сада пок. ИИ, а поред постављених тужбених захтева за стицање права својине на катастарској парцели ... и објектима, новим захтевом је тражено да суд утврди ништавост уговора о поклону непокретности к.п. ... КО ..., закљученог 29.12.2008.године између ИИ, као поклонодавца и ДД, као поклонопримца, овереног пред Другим општинским судом у Београду под Ов 16648/2008. Као разлог преиначења тужбе, тужиоци су навели незаконитост уписа туженог ВВ на к.п. ..., која произлази из ништавости наведеног уговора, а за чију ништавост су сазнали током овог поступка. Тужени се противио преиначењу и проширењу тужбе, а новоозначени тужени ЖЖ и ЗЗ нису пристали да ступе у парницу у својству тужених, наводећи да немају било каква права на к.п... и ... КО ..., па је суд, применом одредби члана 199, 200 и 201 ЗПП одбио објективно и субјективно преиначење, оценивши да је једино тужени, земљишнокњижни власник дужан да трпи тужбу усмерену на стицање права својине одржајем и грађењем на туђем земљишту.

Првостепени суд је оценио да је неоснован и приговор недостатка активне легитимације на страни тужилаца, с обзиром да је из изведених доказа утврђено да је ... продао парцелу ..., површине 5 а 50 м2 и објекат који се налази на њој у ул. ..., Предузећу ... и Предузећу ..., те да је ... оснивач тужиоца - ББ и да је, као оснивачки улог у стварима и правима, уписао и унео, између осталог и земљиште и зграду у Такође, из чињеничних навода тужбе и исказа тужиоца АА произилази да тужбени захтев заснива на чињеничним тврдњама да је својим радом и материјалом изградио објекат на к.п. ..., за који је поднео и захтев за легализацију, што је, такође, разлог за одбијање као неоснованог приговора недостатка активне легитимације на страни тужилаца.

Одлучујући о основаности захтева тужилаца, сагласно одредбама члана 20, 22, 23,24,25,26 и 28 Закона о основама својинскоправних односа, првостепени суд је закључио да тужбени захтев није основан. По становишту првостепеног суда, на страни тужилаца нема савесности, која је неопходан услов за стицање својине одржајем, с обзиром да је тужилац АА, који је у име ... закључио уговор о купородаји са ГГ, знао да је к.п. ... посебна парцела (а не једна парцела са ...) и знао је да је као власник те парцеле уписан ЂЂ, који је наводно исту поклонио правном претходнику ГГ. Из наведеног произилази да су све време током кога су користили парцелу ... и објекте на истој, тужиоци били свесни да је власник друго лице, а не продавац парцеле .. ГГ, а суд није поверовао њиховој тврдњи да су веровали да су плаћањем парцеле ... купили дупло већу површину од оне која је наведена у уговору. Суд сматра да тужиоци наведено нису доказали, имајући у виду да у уговору о купородаји од 12.01.1998. године нема одредби о спорној к.п. ..., што би било логично у случају да је ЂЂ заиста усменим уговором поклонио спорну парцелу правном претходнику продавца ГГ, а исказе тужиоца АА и законског заступника тужиоца ББ у том делу је суд је оценио као срачунате на постизање успеха у овој правној ствари. Првостепени суд је разматрао и

да ли су евентуално испуњени услови за стицање права својине грађењем на туђем земљишту, без обзира што тужбом није тражен тај вид судске заштите, али сматра да је и за овај основ стицања својине кључно постојање савесности тужилаца, која је у конкретном случају изостала јер тужиоци нису доказали савесну државину.

Одлука о трошковима поступка донета је применом одредби чл. 153 и 154 и 156 ЗПП, а применом важеће Адвокатске тарифе и Закона о судским таксама у време пресуђења.

Све важне чињенице за доношење одлуке основаности тужбеног захтева првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио доказима које је правилно оценио сагласно одредби члана 8. ЗПП.

У жалби тужилаца нису истицане нове чињенице, нити су предлагани нови докази, у смислу члана 372. став 1. ЗПП, па се чињенично стање суштински не доводи у сумњу. Својом жалбом тужиоци понављају наводе које су истицали током поступка, а које је првостепени суд имао у виду и правилно их оценио дајући довољне, јасне и правилне разлоге у образложењу првостепене пресуде, те је правилно првостепени суд применио материјално право када је пдбио преиначење тужбе и тужбени захтев тужилаца, као у изреци побијане пресуде.

Неосновани су жалбени наводи тужилаца да је суд погрешно применио материјално право када није дозволио субјективно и објективно преиначење тужбе из поднеска тужилаца од 19.01.2021. године. И по становишту Апелационог суда, правилно је првостепени суд закључио да нису испуњени законом прописани услови да суд допусти преиначење тужбе, с обзиром на то да учињено преиначење није целисходно за решење односа међу странкама у овом поступку и да би поступање по преиначеној тужби знатно продужило трајање поступка, при чему су преиначењем обухваћени и ЖЖ и 33, који са туженим нису у односу нужног и јединственог супарничарства и који нису пристали да ступе у парницу.

Наиме, предметни поступак се води по тужбеном захтеву тужилаца ради утврђења права својине на непокретностима чији је земљишнокњижни власник тужени ВВ, који је, сагласно томе, једини пасивно легитимисан у односу на предметни тужбени захтев. Са друге стране, испитивање пуноважности уговора о поклону, као основа стицања предметних непокретности од стране правних претходника туженог, представља сасвим другу врсту спора, у коме је тужбени захтев усмерен на учеснике тих правних послова и у коме се утврђују друге чињенице и примењују друга правна правила. С тога је правилно првостепени суд проценио да учињено преиначење променом истоветности захтева и истицањем другог захтева уз постојећи, а којим су обухваћени и нови тужени, који нису пристали да ступе у парницу, не би било целисходно за коначно решење односа међу странкама и да нису испуњени услови да суд допусти преиначење тужбе. Ово нарочито имајући у виду да би поступање по преиначеној тужби знатно продужило трајање предметне парнице, која је већ трајала скоро 5 година.

Неосновани су и жалбени наводи туженог да суд није могао да одбије преиначење тужбе у односу на други став преиначења, наводећи да су у том делу

тужиоци умањили свој захтев. Међутим, и у овом делу је тужба субјективно преиначена тиме што је тражено да новоозначени тужени трпе стицање права у корист тужиоца привредног друштва, те се не ради о умањењу захтева, већ о промени истоветности захтева и субјективном преиначењу тужбе, о чему је првостепени суд правилно одлучио применом одредби члана 199, 200 и 201 ЗПП, те је одлука у овом делу потврђена.

Није од утицаја на правилност побијане одлуке ни указивање тужилаца у жалби да је првостепени суд извео погрешан закључак о несавесности тужилаца. Ово с тога што ни сам тужилац АА није оспорио чињеницу да је предмет уговора о купопродаји од 4.2.1998. године, у чијем закључењу је учествовао као заступник правног претходника тужиоца ББ, била кућа бр... у ул. ... у ..., са правом коришћења парцеле ..., површине 5 ари и 50 м² и да је он и у то време знао да парцела ... није предмет уговарања. Његови даљи наводи о томе да му је продавац ГГ продао оба објекта на јединственој парцели у супротности су са приложеним уговором о купопродаји, док су наводи о томе да му је продавац рекао да је парцелу ... његовом оцу поклонито ЂЂ, индустријалац из ..., који није долазио, нити је користио, нелогични и контрадикторни даљем исказу у коме је навео да је знао да је парцела ... укњижена на ЂЂ, при чему у односу на ово лице није имао ниједан основ стицања.

Наиме, у смислу правила о одржају прописаних Законом о основама својинскоправних односа, савестан је онај држалац који оправдано верује да је власник, а несметани посед у трајању од преко 10, односно 20 година доказује оправданост таквог уверења. У конкретном случају, тужилац АА је у закључењу уговора о купопродаји к.п. ..., учествовао као заступник правног лица, те је могао и морао бити свестан не само земљишнокњижног стања, већ и фактичког стања у смислу позиционiranости објеката и површине земљишта. Такође, као заступник правног лица морао је знати да наводни усмени уговор о поклону, не може бити основ за пренос права, односно стицање својине на земљишту, које је у то време било у режиму друштвене својине, са ограниченом могућношћу преноса права коришћења на истом. Све наведено упућује на закључак да тужиоци нису могли оправдано веровати да су власници спорне парцеле, иако су исту несметано користили дуги низ година. При таквом стању ствари и поред тога што правни претходници туженог дуги низ година нису вршили власничка права, не могу се стећи услови за стицање својине одржајем, јер несавесна државина простим протеком времена не може прећи у савесну, нарочито имајући у виду да је исту сво време вршио и тужилац АА, чија је несавесност несумњиво утврђена.

Неосновани су и жалбени наводи тужилаца да је првостепени суд у конкретном случају погрешно тумачио и применио материјално право на дати правни однос, имајући у виду да се савесност државине претпоставља, а терет доказивања несавесности је на оној страни која је оспорава. Ово с тога што оцена о савесности зависи од утврђених чињеница конкретног случаја, те је и примена материјалног права, такође, условљена утврђеним чињеничним стањем. У конкретном случају, изведени докази указују на несавесност тужилаца, с обзиром на чињеницу да су и њихови правни претходници, а затим и они били упознати са тим да су купили само објекат на к.п. ... са правом коришћења те парцеле, те да преостало земљиште користе по сопственом нахођењу и без ваљаног правног основа. Осим наведеног, тужилац АА нема

ниједан правни основ на коме би могао засновати своје наводно право на власништва, с обзиром на то да су сви уговори о купопродаји и преносу права на земљишту, почев од 1998. године, били закључивани између правних лица, од којих је последње ББ, у чију имовину су непокретности на к.п. .. унете као оснивачки улог.

Такође, у погледу евентуалног стицања по основу грађења на туђем земљишту, захтев тужиоца АА је неоснован и са разлога што су објекти на којима се тражи утврђење права власништва очигледно грађени ради обављања привредне делатности – у питању су магацини који су коришћени у пословању тужиоца правног лица, који, међутим, није пружио доказе о битним чињеницама за стицање по овом правном основу. Наиме, да би се, у конкретној ситуацији, могла разматрати примена правила из одредби члана 24-26 Закона о основама својинскоправних односа, било је неопходно доказати када су и чијим средствима објекти грађени, да ли је реч о доградњи објеката који су већ постојали на к.п. ..., те да ли исти представљају грађевинске објекте у смислу одредби чл. 24. и 25. Закона о основама својинскоправних односа, будући да се ове одредбе не могу односити на све продукте грађевинских радова (монтажне објекте, паркинг и сл.). Без утврђења наведених околности, сама чињеница да су тужиоци дуги низ година имали државину и користили предметно земљиште са подземним и надземним магацином, који су наводно саградили, не може бити од утицаја на правилност побијане одлуке јер се ради о бесправном грађењу, од стране несавесних градитеља.

Из свих изнетих разлога, без утицаја на правилност побијане одлуке су и наводи жалбе тужилаца да су они и њихови правни претходници у непрестаној и мирној државини предметне парцеле почев од седамдесетих година XX века и да тужени, ни његова правна претходница нису имали било какве власничке претензије у односу на предметну парцелу, нити су покретали било какав поступак у коме би оспоравали право тужилаца. Ово с тога што је реч о градском грађевинском земљишту на коме се право својине и није могло стицати одржајем све до 04.07.1996. године, када је ступио на снагу Закон о изменама и допунама Закона о основама својинскоправних односа ("Сл. лист СРЈ", бр. 29/96), а након тога, почев од уговора о купопродаји од 4.2.1998. године, правни претходници тужилаца и тужилац АА нису били савесни држаоци предметног земљишта, па свакако нису могли стећи својину протеклом роком за одржај. Ово нарочито имајући у виду да је правна претходница туженог, ДД, пред Првим основним судом у Београду још 2011. године покренула поступак П 29593/11 у коме је пресудом од 17.9.2015. године усвојен тужбени захтев и једној од фирми тужиоца наложено иселење са предметне кат парц. ...

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, с обзиром на то да је иста донета правилном применом одредби члана 150, 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку, имајући у виду успех парничних странака у спору, а све одмерено према Адвокатској тарифи и Таксној тарифи важећим у време пресуђења.

Са изложеног, Апелациони суд је на основу одредби члана 390 Закона о парничном поступку и члана 401 тачка 2 истог Закона одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Апелациони суд је одбио, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова

другостепеног поступка јер одговор на жалбу није био нужан трошак, па је на основу одредбе члана 165 став 1 Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу другом изреке ове пресуде.

**Председник већ-судија
Меланија Сантовац, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић